

ИЗДВАЈАЊЕ ЗАПИСНИКА

„То што осумњичени није потписао сваку страну записника о саслушању у полицији не значи аутоматски да је тај записник неправилно сачињен и да је нужно његово издавање из списка предмета у складу са одредбом члана 407. ЗКП“.

Из образложења:

Дајући у образложењу побијаног решења разлоге за свој закључак који се односи на издавање записника о саслушању наведених осумњичених, првостепени суд између осталог наводи да записник о саслушању осумњичене Ж. И. од 22.03.2007. године садржи потпис осумњичене само на првој страни где се евидентирају присутни, али не и на свакој страни записника, због чега, према налажењу првостепеног суда, осумњичена својим потписом није потврдила аутентичност и тачност записника, па је исти у том смислу незаконит. Поред тога, првостепени суд је нашао да су означени записници о саслушању осумњичених В. А., С. К., Г. С. и Е. Ј., сачињени супротно одредби члана 174 став 2 ЗКП који је важио у време њиховог саслушања, обзиром да на тим записницима није уписано име записничара, а не постоји ни потпис лица које је обављало тај посао.

Међутим, Апелациони суд у Београду је увидом у списе утврдио да се жалбом јавног тужиоца основано указује на то да су у побијаном решењу дати нејасни разлози због којих првостепени суд сматра да су у конкретном случају испуњени услови за издавање означених записника о саслушању осумњичених. Ово стога што Апелациони суд у Београду налази да није свака неправилност у састављању записника довољна да би издавање тих записника било обавезно у смислу одредбе члана 407 ЗКП, већ је неопходно размотрити да ли се у сваком конкретном случају ради о суштинској неправилности која доводи до тога да одређени доказ не може бити коришћен у кривичном поступку или да се на њему не може заснивати судска одлука. Другим речима, првостепени суд је доносећи побијано решење у наведеном делу пропустио да изнесе уверљиве разлоге због којих налази да недостатак потписа осумњичене Ж. И. на свакој страни наведеног записника представља суштински недостатак који самостално доводи у питање аутентичност њене целокупне изјаве забележене на том записнику, нарочито у ситуацији када је њеном саслушању присуствовало више лица која би могла непосредно да се изјасне о томе да ли је предметни записник валидно састављен. С тим у вези, овај суд налази да у побијаном решењу такође нису дати ни уверљиви разлози због којих првостепени суд сматра да искључиво недостатак имена и потписа записничара на означеним записницима доводи у сумњу забележене изјаве осумњичених А., К., С. и Ј., поготово уколико се има у виду да су ти записници потписани од стране осумњичених, овлашћених службених лица и бранилаца.

(решење Вишег суда у Смедереву К.14/14 од 19.фебруара 2014. године и решење Апелационог суда у Београду Кж-2 654/14 од 14. маја 2014. године)

*Аутор сентенце: мр Сретко Јанковић,
судија Апелационог суда у Београду*